

నవకాళి

(మహాత్ముని అహింసా విజయయాత్ర)

రచన

గురుజాడ రాఘవశర్మ

బృందావన ప్రచురణలు

మచిలీపట్టణము

THE
B. N. K. PRESS, MADRAS.
4-50/2,000

మూల్యము 0-6-0

తొలి పలుకు

ఆధునికమైన యీ యంత్రయుగంలో (ఆటంబాంబు యుగంలో) హింసా పద్ధతులందే, విశ్వాసంగలిగి, నిరంతర హింసాకాండలో, తాండవమాడే జాతులకు, అహింసా ప్రబోధాన్నందిచ్చి, అహింసాదిగ్విజయం, ప్రపంచాన చాటటం కొరకై, మహాత్ముణ్ణి, భారతావని, కోరితెచ్చుకొన్నట్లు కనుపిస్తుంది.

మహాత్ముడుకోరింది, నిజంగా యీ స్థూలస్వాతంత్ర్యంకాదు. ఈస్వాతంత్ర్యం కొరకేకాదు ఆయన యుద్యమాన్ని సాగించింది. తన సత్యమార్గా స్వేషణలో, అహింసా ప్రబోధంతో, భారతావనికి స్వరాజ్యం సంపాదించడం, ఆయన జీవిత శయములలో నొకటి. ఆయన అభిలషించింది ఆత్మస్వరాజ్యం. ఈ సత్యాహింసా సాధనాలతోనే ఆయన ఆశయాన్ని చిట్టచివరకు సాధించింది.

బాల్యమాదిగ, జీవితమంతా, తద స్వేషణార్థమేనన్నట్లు, దక్షిణాఫ్రికాలో, ప్రారంభించిన, యుద్యమాన్ని, జన్మభూమియైన భారతవర్షంలో సాధించి, కృతార్థుడైనాడు.

అనేక ప్రముఖరచయితలు, మహాత్ముని, సత్యాస్వేషణామార్గాన్ని, వారి హితబోధలను, యేర్చి కూర్చి, వ్యాఖ్యానించారు.

ఈ నవకాళీ యాత్ర, ఆయన జీవితగ్రంథంలో ఒక అధ్యాయం. ఈ అంశాన్ని, అహింసాధర్మోత్కృష్టాన్ని చాటే ఈ ఉపాఖ్యాన్ని పద్యరూపాన పొందుపఱచి, మాతృపదపీఠాన సమర్పించాను. విషయగౌరవమే నన్నీ చాపల్యము నకు బురికొల్పినది. గుజైకదృక్కులగు పెద్దలకు జోహారులు. నాయంధలి వాత్సల్యముచే ఉపోద్ఘాతం వ్రాసియుచ్చిన శ్రీఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ పంతులు, నా నమస్కృతులు.

మిచిలీపట్టణము

26-1-50

ఇట్లు

గురుజాడ రాఘవశర్మ

ప రి చ య ము

నామిత్రులు శ్రీయుతులు గురువాడ రాఘవశర్మగారితో ప్రథమపరిచయము 1980 సంవత్సరమున రాజమండ్రి జైలులోగలిగినది. తిరిగి యీరోజు లభించినది. 'నవకాలి' యను వారి ఖండకావ్యమునకుపరిచయము వ్రాసియుమ్మనికోరి వారి వివిధగ్రంథములలో ప్రధానఘట్టములను, హృద్యముగావినిపించి, నన్నానంద సముద్రునిగజేల్పిరి. వారిదివరకే ఆంధ్రదేశమునకు సుపరిచితులు. వారత్యాగము, శీలము, వారియుత్సాహము, కవిత్వము ఆంధ్రులు బాగుగ నెఱిగియేయున్నారు. క్రొత్తగ వాని ఆంధ్రదేశమునకు పరిచయముజేయ నవసరములేదు. అయినను లాంఛనముగ కొన్ని పరిచయవాక్యముల వ్రాసెదను. అదియును నాకృతజ్ఞత దెలుపుటకే.

మహాత్ముని జీవితములో నవకాలి ఘట్టము ఒక నూతనాధ్యాయమును ప్రారంభించుచున్నది. ఉపసంహారాధ్యాయమనినను, చెప్పవచ్చును. మొదటి పద్యములోనే 'గడలె మహాత్ముడంత నవకాలికి, చూరణకేధుమికి' అని హేష్యముకూడ చూపింపబడినది.

మహాత్ముడు చెప్పినట్లు, ఆయన జీవిత ఘట్టములన్నియు 'My experiments with truth' సత్యముతోడి నాప్రయోగములు, లేక 'Truth experiments upon him' ఆయనపై సత్యముయొక్క ప్రయోగములనియు చెప్పవచ్చును. ఆయన జీవితములో పరిశోధించి లోకమునకుజూపిన సత్యము, భారతములో ధర్మరాజు రాయభారమునకు శ్రీకృష్ణుడు బోవునప్పుడు చెప్పినదే. అది యిట్లున్నది.

చ॥ పగయడగించుటెంతయు, శుభంబదిలెస్స యడంగునే పగకొ

పగ, పగగొన్న మార్కొనక పల్కకయండగవచ్చునే! కడుం

దెగ, మొగలెత్తికోవ పగదీర్పగగల్గిన క్రౌర్యమెందు, నే

మిగిలదలంచినకొ పగకు మేలిమిలేదు ధృవంబు, కేకవా!

అనగా యుద్ధముకలన ప్రయోజనములేదు. అహింసామార్గమున క్రౌర్యమును సాధించుకొనవలయును.

జర్మనీ, ఘోర మారణ సాధనములనిర్మించి, దానిసహాయమున లోకమును స్వాధీనమొనర్చుకొనజూచెను. జపాను, దానిననుసరించెను. శేషించిన లోకమంతయు నొక్కటి రెండు మహాయుద్ధములుగలిసి, హింసామార్గముయొక్క నిష్ఫలత్వమును వెల్లడించినవి. అట్టితరి మహాత్ముడు అహింసామార్గము నవలంబించి, బ్రిటీషు సామ్రాజ్యముతో సత్యాగ్రహ సంగ్రామముగలిసి, 25 సంవత్సరములు జరిగిన పోరాటములో ఒక అంగ్లేయునైన చంపక, తానును తనయనుచరులును, మహా కష్టములనుభవించి, తుదకు శత్రుత్వ సంహారముగావించి స్వరాజ్యము సంపాదించి, ఉభయజాతులును, సమానహోదాగల మిత్రులవలె 'Commonwealth,' ప్రజాస్వామిక సభ్యులుగనుండి, లోకశ్రేయస్సునకై పాటుబడుచున్నారు. బర్మా, సిలోను, పాకిస్తానులకుకూడ స్వరాజ్యము లభించినది. ప్రాన్సు, ఇటలీ, హాలెండులు, ఏ పోరాటముగల్పక, గాంధీమార్గము ననుసరించి, తమ సామ్రాజ్యముల విచ్ఛిన్నముగావించుకొనుచున్నారు. అఖిరుకు రష్యాకూడా స్టాలిన్ జన్మదినమున లోకశాంతి బహుమతులు నెలకొల్పింది.

ఇండియాలో, మహామృదీయులు, సత్యాగ్రహసమరమున జేరకుండుటచేతను యితర మహామృదీయజేతములు, విరోధా మహాసంగ్రామమునకు దూరముగా నుండుటచేతను, హింసామార్గముయొక్క నిష్ప్రయోజనము వారికి బోధపడలేదు. అందుచేతనే జిన్నాగారు, హింసామార్గమున, అహింసాపరులగు హిందువులను బాధించి, పాకిస్తానమును వృద్ధిజేసికొనజూచెను. కలకత్తాకును, పశ్చిమ పాకిస్తానమునకు మార్గమును సంపాదంపగోరి, కలకత్తాలో హిందువులను ఖాసీచేయించి, యచ్చట విఫలపడయ్యెను. కలకత్తాలో హిందువు లధికమగుటచే, నోడితినని తలచి, తూర్పుబంగాళములోని, నవకాలీలో హింసాకాండము మొదలిడెను. అందు కొంత విజయముగ లిగినదని తలంచి, దక్షిణ భారతములోగూడ, మహామృదీయు లెక్కువగానున్నచోట, హింసలుచేసి, శాంతస్థభావముగల, దాక్షిణ్యాతులను భయపెట్ట

జాచెనుగాని, ఇంతలో శ్రీహరలో 'నవకాళీ కాబడలా' అని హిందువులు, ప్రతి క్రియకు మొదలిడి, నవకాళీకి కొన్నిరెట్లు ముస్లిముల నంతమొందించిరి. జిన్నా గారు హిందువు లధికముగనున్న రాష్ట్రముల, తన ఉద్యమము విరమించి, పశ్చిమ పంజాబులో వధలును, స్త్రీల యపహరణములును ప్రారంభించెను. ప్రతిక్రియ, ముస్లిములవధలు, పశ్చిమ పంజాబులోకంటె, నినుమిక్కిలిగ జరిగెను. ముస్లిం స్త్రీల, హిందూస్త్రీలకంటె, నెక్కువగా అపహరింపబడిరి. అంతటితో జిన్నా గార్ని హింసాపద్ధతుల నిష్ప్రయోజకత్వము రుజువయినది.

అప్పుడు మహాత్ముడు తన యుద్యమమును ప్రారంభించి ఈ గ్రంథములో వర్ణింపబడిన విధముగ ముస్లిముల హృదయపరివర్తనమునకై ప్రయత్నించెను. కొంతవరకు పనిసాగినది. కాని యది స్థిరముగ ముస్లిముల హృదయమున నెల కొనుటకై ఆత్మ బలిగావించుకొనవలసి వచ్చెను. 'ఏను' నిలువడై పాపులనుద్ధరించుటకు బలియైనట్లు, మహాత్ముడు తననే బలిగ సమర్పించెను, జిన్నాయును అంతరించెను. మతద్వేషములకు అతీతమయిన స్వరాజ్యమును స్థాపించుటకు మార్గ మేర్పడెను. ఇదియే గాంధీబలియొక్క అంతరార్థము.

ఈ ఘట్టమును రాఘవశర్మగారు ఉచితరీతిని, పాఠకుల హృదయముల కెక్కురీతిని, మృదుమధురభంగిని వర్ణించి చరితార్థదయ్యెను. అందు హిందు పఱుపబడిన భావములు, భావమునకు దగినభాష, ఎంతయు సముచితముగనున్నవి. ఆంధ్రలోక మిదిస్వీకరించి వారికృతజ్ఞులకు పాత్రమగునుగాక.

గుంటూరు }
18-1-50

పున్నవ లక్ష్మీనారాయణ.

ఆ శీ స్సు

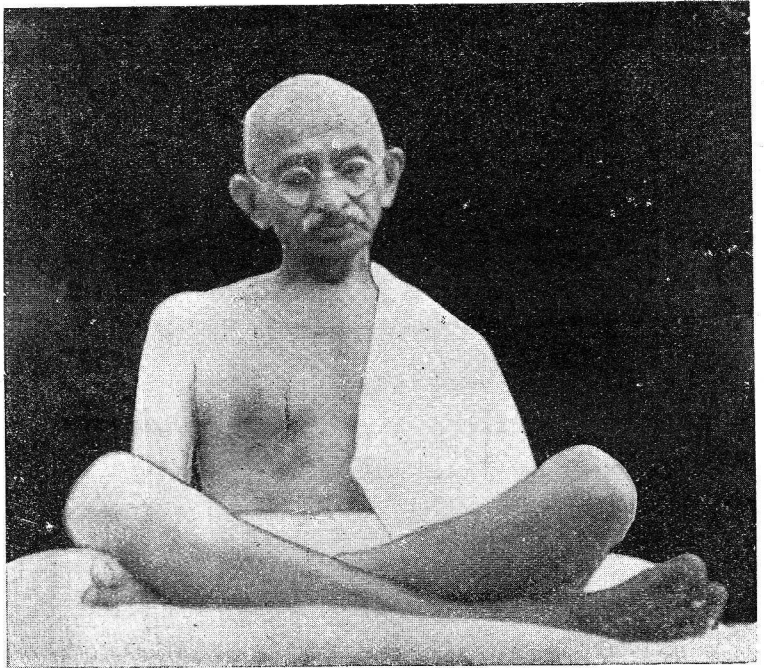
అచ్చట జరిగిన ఘోరహత్యలచే “నవకాళి” అన్వర్థనామమయ్యెను. భీకత్స, భయానక రసములను, మృదుమధురశైలిలో. — ఈ చిన్న కావ్యమున శ్రీ గురుజాడ రాఘవశర్మగారు పోషించియున్నారు. పాకము—ద్రాక్షపాకము. అనేకచోట్ల కరుణారసమునుచిలికి, వెదజల్లియున్నారు. తుట్టతుదకు, రాళ్లకన్న గూడ కఠినమైన ఘోరహంతకుల హృదయములను వెన్నవలె కరగించిరి. యిందు గాంధీమహాత్మునియొక్క మహత్మ్యమునుగూడ వెల్లడించిరి.

కావ్యము చిన్నదైనను, మంచిరచన. శైలి, భావపుష్టిచే—యిదియొక గొప్ప కావ్యమునకు పూర్వపీఠికగా ఎన్నదగియున్నది. ఇట్లే, గాంధీ మహాత్మునియొక్క జీవితచరిత్రనుగూడ, శ్రీ రాఘవశర్మగారు పూర్తిగా నొక పద్యకావ్యముగ రచించి, అందులో ‘నవకాళిని’ తదను గుణమైన స్థానమునందిమిద్దురని ఆశిస్తున్నాను

పార్ల మెంట్, న్యూఢిల్లీ
16-3-50

}

ఇట్లు
మాడభూషి అనంతశయనం అయ్యంగారు,
డి. హ్యూటీ స్పీకర్

శాంతి దూత

న వ కా లి

చ॥ అది ప్రళయోగ్రదారుణ భయంకర దుస్సహ పాపచిత్త దు
ర్మదజను లేచి, హైందవులరక్తము వెల్లువజేసినట్టి తా
వదె, 'నవకాళి'మండలము యత్నముచే నట శాంతినిల్పుగా
గదలె మహాత్ముడంత నవకాళికి, మారణకేళిభూమికిన్.

చ॥ చని, యట ఘోరకృత్యములసంగతి కండ్లకుగట్టినట్లు తా
గని, పయిగ్రమ్ము దుఃఖ మొకకంటనుమ్రింగుచు, సాటిమానవుం
డన కిటు హైందవాళి నకటా! పొరిగొన్న మహమ్మదీయులక
గని, నిజశాంతముట్టిపడగా, వచియింపదొడంగె, ధీరుడై.

మ॥ మిము దాక్షిణ్యవిహీనచిత్తులని, స్వామిద్రోహులంచేవా పా
పము లారోపణసేయుచుందురు, స్వభావంబయ్య! మీభ్రాతృభా
వము గోరిలనుఁ బూడ్చిపెట్టితిరా! యాపాశ్చాత్యసంపర్క దో
షము మీకంటెకా! 'కైస్తవు'డెట! ప్రపంచబంత
గాలించినన్.

శా॥ దేశద్రోహులటంచు, నీచులని నిర్దేశించి, విశ్వాసమున్
లేశమ్ముగ ననబోక, నమ్మరట మహానీవైన, మీమీ మతా
వేశోన్మత్తులొనర్చు దుండగము లీభేదమ్ముగల్పించెగా
మీశుశ్రూషలగుడఁ బెంపుగ నెఱుమింప! భారతంబంతయున్.

సీ॥ యశమునకై ప్రాకులాడెగా “పైమూరు”
 దుష్కృత్యముల జాతిఁద్రుంపలేదె
 తామతోన్మాదనృత్యముఁజేసె “నారంగ
 జే” బిట్లు జాతి ద్వేషింపఁడయ్యె
 కనకమ్మపై నాస కదలింఁచెగా ‘గజ
 సీమహమ్మదు’ చంపనేరఁ డిట్లు
 సామ్రాజ్యకాంక్షచేఁ జచ్చె ‘నలెఁజ్ఞాంఁడ
 ప్రభు’ విట్లు జాతిపైఁ బగ నెఱుంగడు

గీ॥ నెమలిసింహాసనమ్ముపై నిలచినారు
 చక్రవర్తులై యేలి రీత్యౌతలమ్ము
 కాని, యేనాడు మతనైర మూసనట్టి
 యీ ముసల్మాను లొనరించు హింసలేమొ
 కటకటా! నాకుఁ జెప్ప శక్యంబుగాదు.

మ॥అవురా! మీయెడ దోష మెంచుటలు గాదయ్యా! ముసల్మానులూ
 ర! విచిత్రమ్ముగదయ్య! స్వీయమతధర్మంబేదయా! సర్వమా
 నవసాభ్రాతృత నెల్లఖండములలోనన్ బోధగావించి, మా
 నవధర్మమ్ములె మట్టిఁజేసితిరె! యీనాడిట్టి, సేయస్థితిన్.

క॥ అని పల్కుచు, నెడనెడఁ బై
 కొను డుఃఖము లోననాపి కొనుచున్ ‘నవకా
 లి’ని నుద్దేశించుచుఁ బ
 ల్కెను నిజహృదయమ్మునన్ జలింపని దీక్షన్.

మ॥ నవకాళీ పరదేవతా! భరతసంతానాశ్రితా! దివ్యవై
భవసంశోభిత! భక్తలోకనుత! విశ్వక్షేమసంకల్ప తాం
డవకేళీస్థిత! సర్వమంగళ! జగన్మాతా! దయోపేత! శాం
భవి! ప్రేరేచి, యనుగ్రహమ్ముఁ గురియింపన్ నాపయిన్ బిల్పితే.

ఉ॥ నీదయ నిల్పినాడ జననీ! యికచాలు, నుపేక్షసేయఁగాఁ
గాదుసుమీ! బిరాన నడుగన్ దొరకొంటి, తుమింపుమమ్మ; నీ
పాదరజమ్ముసోకి, యతిపావనమైతగు పుణ్యభూమిలో
సోదరులై మెలంగు మనుజుల్ పొరపొచ్చెము వీడరేలకో!

మ॥ నవకాళీపరదేవతా! తెలిసె నీనైజమ్ము, నేడైన మా
నవ! వాత్సల్యమ దేడదాచితివా! లోనన్ బ్రీతియే స్వీయ హైం
దవరక్తమ్మది, 'చిన్నమస్తక' వె! మాతా! కంఠహారాలె మా
నవ కంకాళము, లీధరిత్రి నిది యానందమ్ము కాదమ్మో!

శా॥ శాంతింజెందఁగదమ్మ! నీచిలిపిచేష్టల్ నీకు, నాకేరికిన్
సంతోషింపఁగఁగావు, చెల్లెనెటులో, సైరింపఁబోమింకఁ, బ్రా
ణాంతంబై నను చెల్లనీయనుగదమ్మా! నీదుహింసాకృతుల్
పంతంబుల్ సరికావు నీకడఁ గృపన్ బాలింపుచూ! మాతరో?

ఉ॥ హైందవులై ననే మిఁక, మహమ్మదుసంతతి యైననేమి, మే
మందర మొక్కటేకద! గృహమ్మున నీకృపఁబట్టి, పెర్లి, యా
నందమునన్ జరించితిమె నాడును నేడును లేనియట్టి యీ
ఛందరఛందరల్ కఱకునేతలినీ! యెటు దాపరించెనో!

మ॥క్షమియింపంగదవమ్మ! సోదరులు దుష్కార్యమ్ములేవేనా న్యా
యమొ యన్యాయమొ సల్పినార, లిటు ; హేయంబౌ
పథంబంచెఱుం

గమి ; త్రిప్పంగదె సత్యమార్గమున, స్వర్గంబింక వేఱున్నె ! ని
త్య మహింసావ్రతపాలన స్థితివి నా, ధర్మమ్మువేఱున్నదే!

మ॥అకటా ! సోదరు లెట్లలేని దిటుక్రోధావేశులై, ఘోరనా
రకముఁజేసిరి, పుణ్యభారతము, స్వార్థంబెల్లఁ బ్రేరేప, నూ
రక నీవుండుట పాడిగాదిక, జగద్రక్షాస్వదీక్షాస్వరూ
పకయై వెల్గినతల్లి నీకివె నమోవాకమ్ము లర్పించెదన్.

మ॥ఒకనాడుం గలగంటిమే ! యిటులనయ్యో ! పర్వెగాఁ గీర్తిచం
ద్రికలాశాంతము, నేడధఃపతితయై, నిర్వీర్యయైపోయెనే,
యకటా ! భారతజాతి, శాత్రువుల దౌష్ట్య మ్మంతమున్ జేయనో
పక సైరింతురొకో ! పతివ్రతల శాపం బూరకే పోవునే !

క॥ అని పల్కు లోవిపాద

మ్మునను మహాత్ముడు, దృశ్యములఁ గాంచుచుఁ దాఁ
జనుచుండెను, హైందవులుఁ
వెనువెంటఁ జనుచుఁ దెల్ప వృత్తాంతములన్.

నీ॥ ఇవె ! తీర్చినట్లున్న వీలోన రంగవ

ల్లికలెంతయున్ జెఱుంగకయె యింట

ఇదె ! నుసివారియున్నది హోమభస్మ మీ
యగ్నికుండమ్మునం దణగి, మణగి

ఇదె! దేవతార్చనాసదనమ్ము వెల్వెలఁ
 బోయెను విగ్రహమ్ములు హరింప
 ఇదె! సాము గరిడీల కిమ్మగు బేతాళ
 కాళీ, హనుమ, విగ్రహాలతావు

గీ॥ ఇదె! మహోన్నత వప్రసంవృతము, శిఖర
 దీప్తిమన్నూర్తి సుందరదేవళమ్ము
 చెన్నుదఱిగిన దీనాడు చిన్నవోయి
 యర్చనాదులుఁ దగువిగ్రహములు లేక.

సీ॥ దుర్మదకోటి కత్తులగండ్ర గొడ్డళ్ళ
 సానబెట్టెడి, యంత్రశాల యిదియ
 పాపలఁ దల్లులఁ బాటింపకే తెగ
 వ్రేయు తురుష్కు కసాయిసాల
 చిందర వందర చెదరి పాటినవి నె
 త్తురు మడ్గులిచ్చోటఁ గరుడు కట్టి
 దుర్వాసనలుజిమ్మఁ దునిమిన నరకళే
 బరముల నరకకూపమ్ముసుమ్మ!

గీ॥ ఇట మతోద్రేకులేతెంచి, హిందువులను
 స్వీయ మతమునఁగల్పఁ దెచ్చినతలమ్ము
 లినె! మసీదులుకాబోలు! యిటమతమ్ము
 మసియొనర్చిన తావిది కసిమసంగి.

నీ॥ ఏమూలఁగనుగొన్న నెముకలప్రోవులే
 తినదిండి లేనట్టి దీనజనమె!
 ఏ చక్కఁగనుగొన్న హృదయాలు కంపింప
 'హా! నాధ!' యనెడి హాహారవమాలె
 యేయింటదూరిన హీనస్వరమ్మునన్
 బిడ్డలకై విలపించుజనమె
 యేతావుఁజేరిన నెటుమెదల్పుగళక్తి
 లేనట్టి యంగవిహీనజనమె ।

గీ॥ యొకట రెంటనుగాదిట్టు లూరనూరఁ
 జెట్టు గుట్టను, నింటింట, శిథిలదేవ
 శమున, బయటను, నార్తనాదములుఁ జెలఁగెఁ
 గటకటా! యింకవీరి కెక్కడిది దిక్కు!!

నీ॥ ఇచ్చోటనేకదా! హిందూ పతివ్రతా
 స్త్రీలమానమ్ము హరించినారు
 ఈతావుననె కదా! యింతింతలేసి బా
 లికల బాలురఁ దస్కరించినారు
 ఇచ్చోటనే కదా! యింటింటి కగ్గిర
 గిల్చి సపాటమ్ముఁ గూల్చినారు
 ఈపట్టుననె జీవనోపాధిగా దాచు
 కొన్న యాస్తులఁ గొల్లగొట్టినార

గీ॥ లేమనందుము ! కటకటా ! యిట్టి ఘోర
 నరకమింకనున్నె ! ' నవకాళి ' ధరణిగాక
 సాటిమానవుడనుబుద్ధి, జాలి లేదె !
 దేశదౌర్భాగ్య మిదిగాక, దేవుడెచట ?

సీ॥ కుక్కనక్కలుదూరి కుయ్యిడుచున్నవి
 తలుపులులేని గీములె యివన్ని
 ఇంటికప్పుల నగ్గి యంటుకొనక నిల్చె
 మొండిగోడలగృహమ్ములె యివన్ని
 గుంజలుపడిపోవ గుర్తింపఁగారాక,
 కూలిపోయినవి గృహాలివన్ని
 సందువీధులెఱుంగ శక్యమ్ముగాక చిం
 దఱవందఱై పడె తరులివన్ని

గీ॥ వాయుదేవుని ప్రళయభీభత్సగుణమొ !
 యగ్నిదేవుని తీక్షణకార్యమ్మొ ! లేక
 వరుణదేవుని ప్రళయరూపమ్మొ ! యిన్ని
 కలసి కాలుని ప్రళయసంకల్పమేమొ !

సీ॥ తనమానరక్షణార్థము పెనంగెను సతి
 చిట్టినగాజులు చెదరె నిచట
 మానమే ప్రాణము మానినికని వీడె
 ప్రాణముల్ మానిపై మానిని యిటఁ

పరమతస్వీకారభయముచే నేతల్లి

బిడ్డతో ప్రాణముల్ వీడెనిచట

చెట్టున కంటగూఁ గట్ట గృహస్థుండు

ప్రాణముల్ నిలుపునఁ బాసె నిచట

గీ॥ ప్రాణరక్షణకై, యింటిపైన దూఱ

నగ్నినంటింప, హుతమయి, యట్టెరాలె

మారిమనఁగినయట్టి యూరూర నెచట

గాంచ నంత శ్మశానమ్ముఁగాగఁ దోచె.

ఉ॥ దాడుణశత్రుబాధలకుఁ దాళక, దారసుతాదులేగ, సం

సారములన్ దరల్చిరివెసన్, జనశూన్యగృహాలు కాలి చ

ల్లారిసకట్టియల్, చెదరి, యట్టిటుఁ గన్నడు పీన్లుపెంటలున్

జేరిన కాకఘూకములినీ! కనుపించె శ్మశానభూమిగా.

నీ॥ గుటిజూచి, తనగండ్రగొడ్డలిపెట్టునన్

బరిమార్పవెన్నాడు వైరియొకఁడు

కంతమ్ముఖిండింపఁగా హస్తమందు క

సాయికత్తులఁ జనుశత్రువొకఁడు

ఈటెకత్తుల ప్రక్కపోటుల నుఱుమాడ

మాటునఁజనెడి దుర్మార్గుఁడొకఁడు

చెంపదెబ్బయొసంగి, చంపెదనని, వీల

రయుచుండు క్రూరదుర్మనుఁడొకఁడు

గీ॥ బక్క-బడుగీతఁడెంత, తుపాకిగుండు
కెరగఁ జేతునటంచు, నూహించునొక డు
నలుదెసల్ గ్రమ్ము శత్రుమండలి నెటింగి
యాత్రసాగించి నడచె, మహాత్ముఁడపుడు.

మ॥ బలహీనంబుగ దోచుమేను, మొలఁదిప్పంజాలువస్త్రమ్ము, నా
మొలపైనఁ గడియార, మొప్పగు నురమ్ము, దాల్చుకే పాదర
క్షలు; చేగఱ్ఱయుఁ గల్లజోడుగని, సాగన్ వచ్చె నాజానుబా
హులసమ్మోహన విగ్రహుండు, కనుమోహా! బ్రహ్మ తేజోనిధిన్.

ఉ॥ వైరిగృహాల రాత్రులనివాసము, వారలొసంగుపండ్లె యా
హారము, చెట్టునీడలవిహారము, వెన్నెలరాత్రులందు సం
చారము, లూరనూరనుబ్రచార మహింసగురించి, హైందవా
చారమునఁ మహాత్ముఁడు విచారము లేకయె యాత్రమైచనెన్,

చ॥ భయము రవంతలేదు, యరివర్గమటన్న యశంకులేదు, ని
శ్చయములవంతవీడదు, ప్రశాంతముఖమ్మది మారబోదు, సం
శయమది లేనెలేదు, తన సాధనలఁ నడలింపలేదు ని
ర్భయముగ, శాంతిదూతగఁ బురమ్ములు బల్లెలుఁ జొచ్చియేగెడిన్.

చ॥ విడువడు విశ్వరక్షకుని ప్రేరణచే చనుచున్నమార్గ, మిం
కడుగఁడు దేశసైనికసహాయ మొసంగెదమన్నఁగూడ, లో
నుడుగఁడు శత్రువర్గవిలయోగ్రపథంబును మార్చుయత్న మిం
కడుగడుగున్ గదల్చు నభయంబిడు, హైందవమానరక్షకై.

మ॥ తమ ప్రాణంబులకంటె ప్రాణమయి, భద్రంబై మహాస్వర్గ ధా
మమునై రాజిలు విగ్రహాలను మతోన్మాదుల్ కడున్ రేగి, ఘో
రముగాఁ ద్రుంచు నుదంతముఁ దెలుపఁ జేరఁ బోయి, చూపించి, దుః
ఖమునకొ హైందవు లామహాత్ముడరి మూగక ; లేచి, యాతం
డనున్.

సీ॥ ఏమహాదాత తరించె నిర్మించి, సం
తతివృద్ధి నొందగాఁ దరతరముల
నేమహాశిల్పి రచించి, జీవించెనో
తరుగని దివ్యచిత్రకళ దిద్ది
యేమహాభక్తుల హృదయతంతులు విచ్చి
స్రవించె చైతన్యసారమెల్ల
నేమహాసతులు సుఖించి రైదువులుగా
మంగళాక్షతల సన్మహిమనొంది

గీ॥ యెంతలెంతలుగా నిట నింతదాక
జరిగె కోలాహలముగ నుత్సవములెన్న
కటకటా ! యిట్టిదివ్యవిగ్రహము లిపుడు
మహిమఁ బ్రకటింప విదియేమొ ! మాతృభూమి.

చ॥ మహిమములేక కాద, యవమానము లింత భరింపఁగాద, దు
స్సహరిపువర్గచేష్టలకు జంకుటగాద, యమోఘమైన దు
ష్టహరణశక్తికి మిగులఁ జాలకాద, యభీష్టకార్య ని
ర్వహణమొనర్ప, భక్తజనరక్షణనేయగలేక కాదిటన్,

ఉ॥ మహానముఁ దాల్చియుండుట, లమానుషకృత్యము లాచరించు నీ
హీనజనప్రవాహమొకయెల్ల నెఱుంగక ముంప నడ్డగా
లేనియటుల్ చరించి, యవలీలగఁ జిక్కుట, లేరినంటగా
నీని మహాత్వ, మేయెడకు నేగెనా! డాగెనా! లోనెఱుంగకే.

మ॥ ఘనసిద్ధాఘములిందు లోకహితసంకల్పార్థమై పెదపో
ధనములోఁ బ్రసరింపఁజేసెనిదె; చైతన్యమ్ము మూర్తీభవిం
చిన దీవిగ్రహమందు, భక్తజనులీ చిన్మూర్తిసేవించి, ము
క్తినిధానమ్మును జేరి, రిప్పుడిట లేదే! శక్తి యీమూర్తిలో!

ఉ॥ లేదననేలశక్తి, యెటలేదు! జగమ్ముఖలమ్ముశక్తిచేఁ
గాదె ప్రతిక్షణమ్ము వెలుగఁ మన గల్గెనయారె! యగ్నితా
బూదిని గ్రమ్మఁగాఁబడిన, ముట్టినగాల్పదె! యజ్ఞాలెనవా
రేదొ వచింతు, లోకమటులే చను గ్రుడ్డిగ, తప్పుదారులన్.

శా॥ సర్వవ్యాపకశక్తి భాసిత విశేషప్రాభవంబొప్పు నీ
నిర్వీర్యంబగుజాతి కర్మవశతన్ నిస్తేజమై రూపతే
జత్వోగ్రమ్మఁ దొంటియట్ల ప్రతిభావంతుల్ విలోకింతు రీ
యర్విక్ సవ్యయహృదంతరాళముల విమృద్ధీప్తశక్తి నదా.

శా॥ సంచారంబొనరించు దేవళము లాసాధుల్, జగంబెల్ల భా
సించు వీరల ధర్మవర్తనమున సిద్ధించుగోర్కెల్, ప్రవ
ర్తించు వీరల యద్గుజాడ, గతివీరేయంచు లోకమ్ము జీ
వించు, వీరలు మెట్టినట్టి తల ముర్వి దీర్ఘమైరాజిలన్

ఉ॥ ఆగ్రహచిహ్నుడైన యొకయజ్ఞుడొనర్చు యకృత్య మిట్టలీ
విగ్రహమేలైనచెనని వేల్వెలబోయెద, రెల్లనిగ్రహ
నుగ్రహశక్తి బైటపడునో, శుభకాలము రాకయుండు న
య్యా! గ్రహియింపఁ గాఁదరమయా! మనభారతసంప్రదాయముల్.

చ॥ క్షమకవచమ్ము, కార్మకము సత్యమహింసలె, చూడనీశరీ
రమె రథ, మందుజీవుఁడె తిరమ్ముగఁదా రధికుండు, బుద్ధియు
త్తమరథచోదకుండు బెడిదంబగు కామగుణాది శత్రువ
ర్గమునుజయించి, ధర్మము జగమ్ముననిల్పుటె పూరుషార్థముల్.

మ॥ మును తాఁజేసిన దుష్కృతమ్ము, సుకృతమ్ముల్ జీవికిన్ జన్మకా
రణమై, కష్టసుఖమ్ములొందును, నిజప్రార్థనంప్రాప్తముల్
తన స్వర్గంబును, నారకమ్మును, బరుల్ గారిందుగ ర్తల్, నిజం
బునకుఁ గర్తయెభో క్తయాట తెలియంబోసుంత యోజించిన

ఉ॥ కావునఁ దానొనర్చు ప్రతికార్యము విశ్వహితార్థమైననే
జీవితమెల్ల సార్థకత జెందినయట్లగుఁగాన, లో నహం
భావమమత్వముల్ విడచి, స్వార్థపరత్వములేక, లోక ర
క్షావిధిమై బ్రతిక్షణము కాలుగదల్చి, చరింపమేలగున్.

శా॥ కోపంబూనుట పాడిగాదెవరికి, గోపమ్మె తాశత్రువై
తోపంజేయదు యుక్తకార్యమదియేదో, తానెవారో, నెసన్
పాపమ్మె యొడిగట్టి, స్వీయకృతపాపా విధ్దుడై, లోకముక
దూ పట్టుక శునకాదులంబలెనె సందుంగొందులక ముందుఁబో.

మ॥ తన కేదో యపరాధముకొనలిపె నీతండంచుఁ గ్రుద్ధాత్ముడై
గనులుకొ గానఁ డెటుంగడించుకయు, యుక్తాయుక్త కార్యంబెదో
తనకుం గీడొనరింపఁజాలు, తనయంతః శత్రువౌ కోపమున్
గని, కోపింపక, బైటిశత్రువుపయి కొ గొల్లివ్వమేలొనొకో.

మ॥ అకటా! హైందవుడై జనించుట నెకాదా యీమహాఘోరపా
తకమిట్టుల్ పొంగొంట పుట్టిరిదె నేత్రద్వంద్వముకొ విప్పరిం
చుక నయ్యో! పసికూనలీకరణి, నిచ్చో మొగ్గలంద్రుంచుపో
లిక ఖండింతురే! మీగృహమ్ములనులేరే! బిడ్డలున్ బాపలున్.

మ॥ కనుడీ! కాటుకకన్నులిద్దు తొరటల్ కాయమ్ము హేయమ్ముగా
శునకంబేనియు ముట్టబోనికరణికొ జూపట్టె, నజ్ఞానులై
క్షణమాత్రంబగు జీవితమ్మిటు వృధాగావింతురే! మోహపా
శనిబద్ధుల్ గడతేటలేరు, తమచేష్టల్ మృత్యువై మ్రింగఁగా.

మ॥ కనఁగాఁ జంపఁగరానివాడెవఁడో, యీకాయంబునందుండె, నా
తనిప్రేరేపణ నాటలాడెనని చైతన్యమ్ములేనట్టి వీ
నిని దున్నాడిన, వానిఁ జంపినటులొనే! రూపమున్ లేకయుం
డెనుగా, జీవులలో నభేదముగఁగంటే! యాత్మతత్త్వంబిలన్.

ఉ॥ కాలముచేరువౌతటి నొకండును నిల్వక ధాత్రిపైన, 'భ
త్యాల'వి, నిండినట్లు, ప్రియులౌ, సుతదారల వీడి, లీనమా
కాలములోన, గింజుకొనఁగా, బ్రతికింపఁగలారు లేరు, భే
దాలివి యేటికో! ప్రకృతిధర్మము నాపగసాధ్యమే యెటన్.

చ॥ అతఁడు మహాత్ముఁడ, డాతని పదాబ్జముసోకిన దీపవిత్ర భా
రత, మిటజన్మకల్గుట పురాకృతపుణ్య, మతండు నిర్మలా
మృతమయమూర్తి, యాతనియమేయదయామయదృష్టిసోకి, జీ
విత మిలసార్ధకంబనుచు వింటిని, కంటిని, మంటిని త్తటిన్.

ఉ॥ అట్టిమహాత్ము పాదరజహృదలఁదాల్చి, తరింతునంచు జే
పట్టి, మహాత్ముఁడొదినము పాదతలమ్మును మోపినట్టి య
ప్పట్టునగల్గుమట్టి బయివస్త్రమునక బిగఁగట్టి, సంబరం
బుట్టివడంగఁ బర్వన గృహోన్ముఖుడై చని, బాలుఁడిట్లనుక

మ॥ అమ్మ! మహాత్ముడంట, మన హైందవులక బ్రతికింపఁబంపె దై
వమ్మిటు, పాదచారియయిపల్లియకుంజను దెంచెగాంచఁగా
ర మొక్కయింతయే నిసుమురాలనటుల్ జనతాప్రవాహముల్
క్రమ్మెగదమ్మ తన్మహిమగాంచఁగరాగదవమ్మ నెంబడిక

ఉ॥ అమ్మ! నిజమ్మ నమ్మమ! మహాత్ముల పాదరజమ్ముసోకి, ప్రా
ణమ్ములఁదాల్చి, మున్నుశిల నాతిగ మాతె, శిలాసదృశుచి
త్తమ్ముల మాన్చుటేమియరుదా! యిదె తెచ్చితి నమ్మరో! పవి
త్రమ్ముతదంఘ్రి ధూళి చిర పాపహరమ్ము ధరింపుమాడలక.

చ॥ అను నిజపుత్రుఁ గాఁగిటఁ బ్రియమ్మునఁ జేరిచి, తచ్చిరమ్ము మూ
ర్కొని, హృదయమ్మువొంగ, పలుకుక శుభమయ్యెగుమార!

యమ్మహా
త్మునిగను భాగ్యమజ్ఞెనని పుత్రకుండిచ్చిన పాదధూళిఁ దా
ల్చెనుశిరమందు సంతఁదర లెక మహితుండు మఱొక్క పల్లెకక.

చ॥ ధరణి, నసత్య సత్యము, లధర్మము ధర్మ, మహింస హింసయున్
 బరగును ద్వంద్వముల్ సతము వైరము వీనికి, తద్వశాత్తులై
 పురుషులునున్ మిధఃకలహబుద్ధి జరించుచునంత ఘోరసం
 గరముఖమందుప్రమందుదురుగాడె! ఊమారహితాత్ములక్కటా!

శా॥ తెల్లంబై యిటు లామహాత్ము ప్రియమా, దివ్యోపదేశమ్ము లా
 పల్లిపత్తనవాసులెల్ల విని, 'అబ్బా! యేసుక్రీస్తో, యితం
 డల్లాయో! మరిబుద్ధుడోయనుచుఁ దా మానందముహ్సంగగా
 నుల్లంబుల్ వెనడేరి పల్కిరి, 'దయాభూ! భారతోద్ధారకా'.

చ॥ ఎఱిగియెఱుంగ కిమ్మెయిని హింసకుజొచ్చితి; మీరువచ్చి మా
 దురితములెల్ల నూడ్చి, తరితో భవదుక్తి సుధారసమ్మిటుల్!
 బలపితిరింక, మాభవము పావనమయ్యెను నేటికి మహా
 పురుష! ఊమింపుమీ! జరిగిపోయినవాని సహింపుమీ! యింకన్

క॥ అని పదములపైఁబడి, యీ
 తనిమేలగు ధర్మబోధ తత్పరమతులై
 విని, శాంతిని నెలకొల్పి
 జని రెవరికివార, లొక్కసంజ నెదురుగా.

ఉ॥ కుత్తుకను త్తరింపఁ దమకు మనసాడక, లోన బత్తి రే
 కెత్త, మహాత్మునన్నిధికి నేగి, తురుష్కులు, వే కటారులు
 గత్తులుప్రోవు వెట్టి పదకంజములన్ బడి సైపు మంచుఁ జే
 యెత్తినమస్కరించి, నుతియించిరి గాంధిని నాత్మబంధుని.

మ॥ క్షమియింపంగడవయ్య! మమ్మిక, నహింసాచక్రవర్తి! స్వధర్మము నిల్పి భరతోర్విపై నవతరింపంజాలి, తీఖండఖండములక, నీయసమానసద్గుణములెన్నక నెల్లదా! పూరుపోత్తమ! శ్రీమోహనదాసగాంధీ! మహాత్మా! శాంతిసంధాయకా.

గీ॥ ఈ మహాత్ముని హితబోధ నెల్లవారి హృదయములు శాంతి జెందఁగా, హిందువులు, మహమ్మదీయులు మదల స్నేహమ్ముతోడఁ గలసి మనజొచ్చి, రంత నొకాళిలోనఁ బ్రజలు జేజే లొసంగి, స్తోత్రమ్ముజేయ.

అ॥ ఈనవకాళి, నీవలననేగద! నేడు సజీవమయ్యె, స్వప్రాణములొడ్డి కాచినదయామయ! యానవకాళిపీనె సుమ్మా! నవకాళి పాలిపరమాత్మవు, నాత్మవు, నీవులేని నాడొ 'నవకాళి,' 'కాళికి,' విహారము, హారము, 'కాళి'యేసుమీ!

ఉ॥ నీవు మహాత్ముఁ డౌటదియు నిక్కము, నీనవకాళియాత్ర యీ భూవలయమ్మునక నిలచిపోయెఁగదయ్య, యశమ్మునిండ నీ జీవితమెల్ల సార్థకతజెందెను నేటికి, నీవికక జిరంజీవిగ నిల్చినాడవు, ప్రసిద్ధిగ నెగద భారతాంబయున్.

సంపూర్ణము.

బృందావన ప్రసూనములు

వాసుదేవ శతకము : (ద్వితీయ ముద్రణం)

(శ్రీకృష్ణాష్టోత్తర శతనామానుసంధాన పద్యములు

గల భక్తి ప్రబోధాత్మక గ్రంథము.)

...

0- 8-0

ముకుందమాల : (ద్వితీయ ముద్రణం)

(60 శ్లోకములు, పద్యములు, తాత్పర్యసహితం.)

...

0-12-0

బాపూజీ :

(పద్యములు గేయములు విశ్వమానవసందేశము,

సత్యస్మృతి—నిర్వాణము.)

...

0- 4-0

స్వాతంత్ర్యపథము :

(1921 నుంచి స్వాతంత్ర్య స్థాపనవరకున్న తదుపరి,

భారత దాస్యవిమోచనకు భారతవీరులు పడిన శ్రమలు,

పద్యములు, గేయములు, బొబ్బిలి పాటలు పొడుగున

దేశభక్తి జిప్సిల్లు వీరరసవత్తరగాథ—120 పుటలు,

త్రివర్ణపతాక ముఖపత్రంతో)

...

...

1- 0-0

సందర్శనము : (ఖండకావ్య సంపుటి)

(1. సందర్శనము, 2. నాత్మల్యము, 3. కల్పలత)

చక్కని మృదుమధురకై లిగల పద్యములు.

(అచ్చగుచున్నది.)

ప్రొత్తప్రసం

బృందావన ప్రచురణలు

మచిలీపట్టణము

